

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 28 februarie 2013 (04.03)
(OR. en)**

7029/13

**Dosar interinstituțional:
2006/0166(COD)**

**EF 35
ECOFIN 165
SURE 5
CODEC 467**

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretar General al Comisiei Europene semnat de către dl Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	12 februarie 2013
Destinatar:	DI Uwe CORSEPIUS, Secretar General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2013) 64 final
Subiect:	RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR Aplicarea Directivei 2007/44/CE de modificare a Directivei 92/49/CEE a Consiliului și a Directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudențiale a achizițiilor și majorărilor de participații în sectorul financiar

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul Comisiei COM(2013) 64 final.

Anexă: COM(2013) 64 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 11.2.2013
COM(2013) 64 final

**RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

**Aplicarea Directivei 2007/44/CE de modificare a Directivei 92/49/CEE a Consiliului și a
Directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește
normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudențiale a
achizițiilor și majorărilor de participații în sectorul financiar**

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR

Aplicarea Directivei 2007/44/CE de modificare a Directivei 92/49/CEE a Consiliului și a Directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudențiale a achizițiilor și majorărilor de participații în sectorul financiar

1. INTRODUCERE

1. În conformitate cu articolul 6 din Directiva 2007/44/CE¹ de modificare a Directivei 92/49/CEE a Consiliului și a Directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudențiale a achizițiilor și majorărilor de participații în sectorul financiar (denumită în continuare: „Directiva privind participațiile calificate” sau „directiva”), Comisia trebuie să revizuiască aplicarea directivei și să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului, împreună cu eventualele propuneri corespunzătoare de revizuire a directivei. Termenul-limită pentru aceasta a fost 21 martie 2011. Având în vedere lucrările intense desfășurate de către Comisie referitor la un program cuprinzător de reformă a reglementărilor financiare în vederea elaborării unui sistem financiar mai stabil și mai transparent în urma crizei financiare și din cauza dificultății de a evalua aplicarea directivei pe parcursul unei perioade de criză financiară, activitatea de raportare a fost amânată.
2. Directiva privind participațiile calificate stabilește cadrul juridic pentru evaluarea prudențială a achiziției unei participații calificate de către persoane fizice sau juridice într-o instituție de credit, o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau într-o societate de investiții. Directiva a modificat directivele europene (CRD², MiFID³, Solvabilitate II⁴) aplicabile instituțiilor de credit, societăților de investiții și întreprinderilor de asigurare și de reasigurare. Aceasta armonizează condițiile pentru notificarea unui proiect de achiziție sau a cesiunii unei participații calificate;

¹ Directiva 2007/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de modificare a Directivei 92/49/CEE a Consiliului și a Directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudențiale a achizițiilor și majorărilor de participații în sectorul financiar, JO L 247, 21.9.2007, p.1. Disponibilă la adresa:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:247:0001:0016:RO:PDF>.

² Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare), JO L 177/1, 30.6.2006.

³ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului, JO L 145/1, 30.4.2004

⁴ Directiva 2007/44/CE a modificat Directivele europene de (re)asigurare 92/49/CEE, 2002/83/CE, 2005/68/CE. Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), JO L 335/1, 17.12.2009, a reformat aceste trei directive.

definește o procedură de evaluare clară și transparentă și specifică o listă de criterii de evaluare strict prudențiale. Normele fac obiectul unei armonizări maxime, fără ca statele membre să poată stabili norme mai stricte. Două dintre directivele menționate anterior, CRD și MiFID, sunt în prezent în curs de revizuire. Propunerile Comisiei în ceea ce privește directivele respective nu modifică normele introduse în 2007.

3. Obiectivele urmărite de Directiva privind participațiile calificate sunt importante pentru piețele financiare. Mai precis, obiectivele directivei vizează:
 - îmbunătățirea securității juridice, a clarității și a transparenței procesului de aprobare de către autoritățile de supraveghere cu privire la achizițiile și majorările de participații în sectorul bancar, al asigurărilor și al valorilor mobiliare și
 - asigurarea unui tratament uniform pe întreg teritoriul UE și în toate sectoarele pentru toate achizițiile sau cesiunile de participații calificate.
4. Pentru realizarea obiectivelor directivei, autoritățile naționale de supraveghere trebuie să coopereze strâns în toate cele trei sectoare, să promoveze convergența practicilor lor de supraveghere în cadrul juridic comun instituit prin directivă. În 2008, cele trei foste comitete de nivel 3 (CEBS, CESR și CEIOPS) au elaborat în acest scop orientări neobligatorii pentru evaluarea prudențială a achizițiilor⁵ (denumite în continuare „Orientările 3L3”) în vederea asigurării convergenței practicilor decizionale în cadrul UE. Obiectivele orientărilor în cauză vizează:
 - ajungerea la o înțelegere comună a celor cinci criterii de evaluare prudențială stabilite de directivă;
 - definirea unor acorduri adecvate de cooperare care să asigure un flux de informații corespunzător și prompt între autoritățile de supraveghere și
 - stabilirea unei liste de informații complete și armonizate pe care potențialii achizitori trebuie să o includă în notificările prezentate autorităților de supraveghere competente.
5. De asemenea, în sectorul bancar și în sectorul serviciilor de investiții, Directiva 2010/78/UE⁶ recent adoptată permite Autorităților Europene de Supraveghere (AES) să prezinte Comisiei spre adoptare⁷:

⁵ Orientările comune ale Comitetului Supraveghetorilor Bancari Europeni (CEBS), ale Comitetului european al inspectorilor de asigurări și pensii ocupaționale (CEIOPS) și ale Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare (CESR) pentru evaluarea prudențială a achizițiilor și majorărilor de participații în sectorul financiar, conform cerințelor Directivei 2007/44/CE. Disponibile la adresa: http://www.eba.europa.eu/getdoc/09acbe4b-c2ee-4e65-b461-331a7176ac50/2008-18-12_M-A-Guidelines.aspx.

⁶ Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), JO L 331, 12.12.2010, p. 120. Disponibilă la adresa:

- standarde tehnice de reglementare pentru întocmirea unei liste de informații complete care trebuie inclusă de către potențialii achizitori în notificarea pentru achiziționarea participațiilor calificate și
 - standarde tehnice de implementare pentru instituirea unor proceduri, formulare și modele comune pentru procesul de consultare în cadrul evaluării prudențiale între autoritățile competente relevante.
6. Prezentul raport descrie impactul și respectarea Directivei privind participațiile calificate (secțiunea 2), identifică principalele aspecte care reies din punerea în aplicare a directivei (secțiunea 3) și prezintă o serie de concluzii (secțiunea 4).
- 2. IMPACTUL DIRECTIVEI PRIVIND PARTICIPAȚIILE CALIFICATE ȘI RESPECTAREA DISPOZIȚIILOR ACESTEIA**
7. Serviciile Comisiei au organizat o consultare publică a părților interesate și au transmis autorităților competente un chestionar, precum și o solicitare de date statistice. În ansamblu, răspunsurile primite indică faptul că directiva a contribuit la reducerea obstacolelor în calea achizițiilor în sectorul financiar și la obținerea unui tratament egal pe teritoriul UE pentru tranzacțiile interne și transfrontaliere. Majoritatea răspunsurilor confirmă faptul că directiva a sprijinit ajungerea la o înțelegere comună a evaluării prudențiale a achizițiilor în sectorul financiar în întreaga Europă și la omogenizarea condițiilor de concurență. Cu toate acestea, răspunsurile arată, de asemenea, că în unele state membre (CZ, DE, IE), directiva nu a condus la modificări substanțiale ale cadrului juridic, deoarece existau deja norme similare înainte de adoptarea directivei.
8. Această evaluare pozitivă a directivei este confirmată, de asemenea, de datele statistice primite de la autoritățile naționale de supraveghere. Între 2008 și 2011, au fost notificate peste 10 700 de proiecte de achiziție de participații calificate, mai mult de 84 % din notificări fiind înregistrate în trei state membre (UK, NL, DE)⁸. Autoritățile naționale competente au autorizat marea majoritate a acestor notificări, iar datele nu evidențiază diferențe semnificative între tratamentul aplicat tranzacțiilor interne și celor transfrontaliere. În total, doar 50 de tranzacții propuse (mai puțin de 0,5 %) au fost interzise; notificările au fost retrase în aproximativ 450 de cazuri (4,3 %)⁹. Numărul de notificări pe parcursul perioadei în cauză a fost relativ stabil, înregistrându-se o ușoară scădere din 2010, care poate fi atribuită unei reduceri semnificative a notificărilor în Regatul Unit ca urmare a schimbărilor administrative. Din cauza crizei financiare, au avut loc 231 de achiziții în contextul crizei, și anume achiziții efectuate la inițiativa sectorului public pentru stabilizarea piețelor financiare.
9. Nu s-a constatat nicio problemă semnificativă privind conformitatea în ceea ce privește aplicarea cadrului juridic în statele membre. Cu toate acestea, atât ancheta,

http://eur-lex.europa.eu/Result.do?T1=V3&T2=2010&T3=78&RechType=RECH_naturel&Submit=Se arch.

⁷ În cadrul negocierilor privind Omnibus II aflate în curs de desfășurare, colegiitorii discută cu privire la posibilitatea de a autoriza AEAPo să elaboreze standarde tehnice de reglementare și standarde tehnice de implementare pentru asigurările din același domeniu.

⁸ A se vedea figura 1 din anexa la prezentul raport.

⁹ A se vedea figura 2 din anexa la prezentul raport.

cât și consultarea publică indică existența unor aspecte minore analizate în cele ce urmează.

3. REVIZUIREA APLICĂRII DIRECTIVEI: PROBLEME SEMNALATE

10. Revizuirea aplicării Directivei privind participațiile calificate evidențiază mai multe aspecte.
11. În primul rând, definiția cerințelor de notificare și aplicarea acesteia de către autoritățile naționale de supraveghere pune probleme în materie de securitate juridică. Directiva prevede ¹⁰:

«Statele membre impun oricărei persoane fizice sau juridice sau unor astfel de persoane care acționează concertat (denumite în continuare „potențialul achizitor”), care a decis fie să achiziționeze, direct sau indirect, o participație calificată într-o „entitate supravegheată” ¹¹, fie să majoreze, direct sau indirect, o astfel de participație calificată într-o „entitate supravegheată”, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut să fie cel puțin egală cu 20 %, 30 % sau 50 % sau astfel încât „entitatea supravegheată” să devină filiala sa (denumită în continuare „proiect de achiziție”), să notifice mai întâi în scris autorităților competente ale „entității supravegheate” în cadrul căreia intenționează să achiziționeze ori să majoreze o participație calificată, indicând valoarea participației vizate și informațiile relevante», astfel cum se prevede la articolele relevante din directivele modificate.

Ancheta arată că următoarele concepte folosite în definirea cerinței de notificare pot conduce la aplicarea neomogenă în statele membre.

- Noțiunea de „*participație calificată indirectă*” nu este definită în directivă. Deși Orientările 3L3 oferă unele clarificări privind definiția participațiilor calificate ¹², statele membre se bazează în mare măsură pe conceptele care există în legislațiile naționale. Ancheta în rândul autorităților competente arată că, în consecință, se folosesc diverse metode pentru a stabili existența participației indirecte, dând astfel naștere unor interpretări diferite potrivit cărora proiectul de achiziție a unei participații calificate trebuie să fie sau nu notificat. Rezultatele consultării publice confirmă faptul că autoritățile competente din statele membre adoptă abordări diferite pentru a determina existența unei participații indirecte, conducând astfel la tratamente diferite în situații similare.
- Nici noțiunea de „*persoane care acționează concertat*” nu este definită în textul directivei. Orientările 3L3 oferă o explicație foarte vastă privind

¹⁰ Articolul 10 alineatul (3) din MiFID; articolul 19 alineatul (1) din CRD; articolul 57 alineatul (1) din Solvabilitate II.

¹¹ Directiva privind participațiile calificate modifică cinci directive sectoriale, incluzând o cerință identică de notificare. Sintagma „entitate supravegheată” înlocuiește sintagmele „instituție de credit”, „întreprindere de asigurare”, „întreprindere de reasigurare” și „societate de investiții”, folosite în directivele sectoriale.

¹² Alineatul 15 punctul (6) din apendicele I la Orientările 3L3.

persoanele considerate ca acționând concertat¹³. Ancheta arată că interpretarea acestei noțiuni poate fi divergentă într-o măsură limitată. Necesitatea unor clarificări suplimentare reiese, de asemenea, din răspunsurile părților interesate primite în cadrul consultării publice. De asemenea, consultarea publică arată că diferențele între definițiile folosite în Directiva privind participațiile calificate, Directiva privind ofertele publice de cumpărare¹⁴ și Directiva privind transparența¹⁵ ridică probleme în sectorul privat.

- Unele autorități naționale de supraveghere au fost de opinie că noțiunea de „decizie de a achiziționa” nu ar trebui să fie aplicabilă în situațiile în care achizitorul a depășit un prag fără a decide în mod conștient în acest sens, de exemplu în cazul moștenirii sau al reducerii capitalului emitentului. Cu toate acestea, în Orientările 3L3 se explică faptul că „notificarea este, de asemenea, necesară în cazul în care achizitorul depășește involuntar un prag”. Lipsa de claritate între dispozițiile directivei și explicația oferită de Orientările 3L3, precum și riscul potențial al aplicării neuniforme pe care aceasta îl poate provoca au fost identificate într-unul din răspunsurile oferite în cadrul consultării publice.

12. În al doilea rând, se pare că sunt necesare acțiuni suplimentare pentru a asigura o aplicare coerentă a principiului proporționalității. Principiul este menționat la considerentele 5, 8 și 9 ale Directivei privind participațiile calificate. Alineatul 18 din Orientările 3L3 clarifică în continuare aplicarea principiului proporționalității:

„Acest principiu, menționat la considerentele 5, 8 și 9, se aplică atât conținutului informației solicitate, cât și procedurilor de evaluare. Natura informațiilor solicitate achizitorului poate fi influențată de particularitățile achizitorului (persoană juridică vs. persoană fizică, instituție financiară supravegheată vs. altă entitate, dacă instituția financiară este supravegheată sau nu în SEE sau într-o țară terță echivalentă etc.), de particularitățile tranzacției propuse (tranzacții intra-grup vs. «tranzacții externe» etc.), de gradul de implicare al achizitorului în gestionarea instituției financiare țintă sau de nivelul participației care urmează să fie achiziționată.”

Cu toate acestea, rezultatele consultării publice oferă unele dovezi potrivit cărora autoritățile naționale de supraveghere aplică insuficient principiul proporționalității în ceea ce privește atât informațiile solicitate, cât și procedura de evaluare. În special, au fost exprimate preocupări cu privire la evaluarea tranzacțiilor intra-grup¹⁶.

¹³ La punctul (1) din appendicele I la Orientările 3L3 „persoanele «acționează concertat» atunci când fiecare decide să își exercite drepturile privind acțiunile pe care le achiziționează în temeiul unui acord explicit sau implicit încheiat între părți”.

¹⁴ Articolul 2 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare, JO L 142, 30.4.2004, p. 12.

¹⁵ Articolul 10 litera (a) din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, JO L 390, 31.12.2004, p. 38. Disponibil la adresa:
http://eur-lex.europa.eu/Result.do?T1=V3&T2=2004&T3=109&RechType=RECH_naturel&Submit=Search

¹⁶ Conform alineatului 19 din Orientările 3L3, „principiul proporționalității prevede că în cazul tranzacțiilor intra-grup, în cadrul grupului unui acționar existent fără vreo modificare reală sau substanțială a participației directe sau finale a instituției financiare, trebuie oferite informații adecvate

Ancheta arată că, în astfel de cazuri, procedura de evaluare nu este întotdeauna consecventă. Unele state membre aplică o „versiune moderată” a procedurii în astfel de cazuri sau nu solicită întotdeauna o notificare oficială pentru tranzacțiile intra-grup în cadrul grupurilor bancare transfrontaliere; dimpotrivă, alte state membre, potrivit răspunsurilor oferite de părțile interesate în cadrul consultării publice, evaluează toate tranzacțiile din interiorul grupului în același mod ca pentru restul notificărilor. În opinia reprezentanților sectorului privat care au participat la consultarea publică, aceasta constituie o povară inutilă.

13. În al treilea rând, se pare că unele criterii de evaluare prevăzute în Directiva privind participațiile calificate necesită clarificări suplimentare. În temeiul directivei, autoritățile naționale de supraveghere trebuie, între altele, să evalueze *„soliditatea financiară a potențialului achizitor, în special în ceea ce privește tipul de activitate desfășurată și prevăzută a se desfășura în cadrul [instituției financiare] vizate de proiectul de achiziție”*¹⁷. Orientările 3L3¹⁸ explică, de asemenea, scopul acestui criteriu de evaluare și furnizează o listă orientativă a informațiilor necesare pentru evaluarea solidității financiare a potențialului achizitor. Cu toate acestea, ancheta și consultarea publică arată că documentele solicitate de către autoritățile naționale de supraveghere în vederea evaluării diferă de la un stat membru la altul. De asemenea, se pare că nu reiese suficient de clar dacă solvabilitatea potențialului achizitor ar trebui evaluată în cadrul acestui criteriu. În sfârșit, există anumite indicii care sugerează că folosirea fondurilor proprii față de folosirea fondurilor împrumutate este interpretată în mod neuniform.
14. De asemenea, se pare că, cel puțin pentru unele autorități naționale de supraveghere, nu a fost în totalitate clar ce constituie spălare de bani și finanțare a terorismului în momentul evaluării *„existenței unor motive rezonabile de a suspecta că o operațiune sau o tentativă de spălare de bani sau de finanțare a unor acte de terorism în înțelesul articolului 1 din Directiva 2005/60/CE a fost sau este săvârșită în legătură cu proiectul de achiziție sau că proiectul de achiziție ar putea crește un astfel de risc”*¹⁹. Unul dintre statele membre a evidențiat dificultatea asigurării unei aplicări transparente a acestui criteriu de evaluare din cauza naturii sensibile a informațiilor implicate.
15. În al patrulea rând, s-au constatat unele inconsecvențe referitor la aplicarea dispozițiilor directivei cu privire la termenele-limită. Conform Directivei privind participațiile calificate²⁰:

„Autoritățile competente transmit potențialului achizitor, imediat și, în orice caz, în termen de două zile lucrătoare de la primirea notificării ..., precum și de la eventuala primire ulterioară a informațiilor ..., confirmarea de primire în scris.”

supraveghetorului țintă. Pe de altă parte, grupul acționarului nu ar trebui reevaluat, deoarece tranzacția nu afectează influența pe care o exercită asupra instituției financiare”.

¹⁷ Articolul 10b alineatul (1) litera (c) din MiFID; articolul 19a alineatul (1) litera (c) din CRD; articolul 59 alineatul (1) litera (c) din Solvabilitate II.

¹⁸ Alineatele 56 – 66.

¹⁹ Articolul 10b alineatul (1) litera (e) din MiFID; articolul 19a alineatul (1) litera (e) din CRD; articolul 59 alineatul (1) litera (e) din Solvabilitate II.

²⁰ Articolul 10a alineatul (1) din MiFID; articolul 19 alineatul (2) din CRD; articolul 58 alineatul (1) din Solvabilitate II.

Ancheta evidențiază faptul că sintagma „confirmare de primire” este înțeleasă diferit de către autoritățile naționale de supraveghere, și anume în unele state membre aceasta înseamnă o confirmare formală care nu implică nicio evaluare a documentelor primite, în timp ce în alte state membre confirmarea de primire este emisă după ce autoritățile naționale de supraveghere au examinat că documentele recepționate conțin toate informațiile necesare. Mai mult, directiva prevede că ²¹:

„Autoritățile competente au la dispoziție un termen de cel mult șaizeci de zile lucrătoare de la data confirmării scrise de primire a notificării și a tuturor documentelor pe care statele membre solicită să fie anexate notificării... pentru a realiza evaluarea.”

Ancheta oferă indicii că, în unele state membre, acest termen-limită a fost depășit. Majoritatea autorităților naționale de supraveghere au recomandat prelungirea termenelor-limită. Pe de altă parte, rezultatele consultării publice arată că părțile interesate din sectorul privat consideră termenul-limită în cauză prea lung și ar prefera reducerea acestuia, cel puțin atunci când achizitorul este o entitate reglementată în UE și în cazul tranzacțiilor intra-grup.

16. În al cincilea rând, s-a constatat existența unor practici divergente în statele membre în ceea ce privește aprobările condiționate ale achizițiilor. Rezultatele anchetei au arătat că în unele state membre toate proiectele de achiziții sunt aprobate sub rezerva îndeplinirii unor condiții, în timp ce în alte state membre se interpretează că directiva nu permite aprobările condiționate.
17. În al șaselea rând, ancheta arată că, în unele cazuri, cooperarea între diferitele autorități de supraveghere (sectoriale și/sau naționale) este percepută ca fiind formalistă și necesitând mult timp. De asemenea, se pare că autoritățile competente din diverse state membre adoptă abordări divergente cu privire la tipul și exhaustivitatea informațiilor solicitate autorităților competente implicate. Mai mult, cooperarea cu autoritățile de supraveghere din țările terțe este percepută uneori ca fiind inefficientă. Necesitatea de a îmbunătăți în continuare cooperarea între autoritățile competente a fost exprimată, de asemenea, în mai multe răspunsuri oferite în cadrul consultării publice.
18. Mai mult, pentru a asigura o mai mare convergență a evaluării proiectelor de achiziție de participatii calificate în toate domeniile din sectorul financiar și pentru a continua dezvoltarea pieței unice, mai multe părți interesate au sprijinit extinderea cadrului la segmente de piață care nu sunt acoperite în prezent de directivă, în special piețele reglementate.
19. În sfârșit, criza financiară a demonstrat că fuziunile și achizițiile – cel puțin în sectorul bancar – pot conduce la riscuri pentru stabilitatea financiară. În prezent, directiva nu conține un criteriu explicit de evaluare care să permită autorităților competente să evalueze impactul proiectului de achiziție asupra stabilității sistemului financiar. Cu toate acestea, stabilitatea financiară este implicit abordată prin criteriile de evaluare prevăzute în directivă. În special, criteriile privind soliditatea financiară a potențialului achizitor și cele privind conformitatea cu cerințele prudențiale cuprind

²¹ Articolul 10a alineatul (1) din MiFID; articolul 19 alineatul (2) din CRD; articolul 58 alineatul (1) din Solvabilitate II.

în mod implicit evaluarea riscurilor pentru stabilitatea financiară, deoarece ambele criterii conțin un element orientat spre viitor.

Se poate observa că un criteriu explicit de stabilitate financiară a fost introdus în SUA odată cu Actul Dodd-Frank, fiind deja aplicat pentru evaluarea proiectelor de achiziții. Rezultatele consultării publice arată că, în general, părțile interesate recunosc necesitatea de a evalua impactul potențial al proiectului de achiziție asupra stabilității sistemului financiar. Pe de altă parte, ancheta arată că autoritățile competente au păreri divergente în ceea ce privește necesitatea unui criteriu explicit de stabilitate financiară, deși în general există un consens că riscurile pentru stabilitatea financiară trebuie luate în considerare în evaluarea proiectelor de achiziții.

4. CONCLUZII

20. Revizuirea aplicării Directivei privind participațiile calificate arată că, în ansamblu, regimul creat de directivă funcționează în mod satisfăcător. Nu s-a identificat nicio problemă substanțială de conformitate în ceea ce privește aplicarea cadrului juridic în statele membre, directiva contribuind la asigurarea unui tratament uniform în cazul achizițiilor naționale și transfrontaliere de participații calificate în sectorul financiar. Cu toate acestea, trebuie avut în vedere faptul că directiva a început să fie aplicată abia în 2009 și că, din cauza crizei economice și financiare, circumstanțele din sectorul financiar au fost excepționale. Prin urmare, este dificil de evaluat cu precizie eficacitatea cadrului juridic instituit pentru evaluarea concentrărilor și a achizițiilor în sectorul financiar.
21. Totuși, unele deficiențe în aplicarea directivei ar putea fi remediate pentru a asigura aplicarea consecventă a acesteia în întreaga UE și în toate sectoarele financiare și pentru a oferi achizitorilor mai multă securitate juridică. O metodă de remediere a neconcordanțelor identificate în aplicare ar putea fi aceea de a solicita autorităților europene de supraveghere (AES) să actualizeze și să clarifice Orientările 3L3. O astfel de clarificare ar putea, de exemplu, să ofere orientări mai precise cu privire la modul în care trebuie aplicat principiul proporționalității, la tratamentul aplicat participațiilor indirecte, la aplicarea termenelor-limită și la asigurarea unei interpretări și aplicări consecvente a criteriilor de evaluare în statele membre și în diverse sectoare. Comisia intenționează să solicite autorităților europene de supraveghere să ofere clarificări suplimentare cu privire la orientările existente.
22. Pentru a aborda problemele de coordonare între autoritățile naționale de supraveghere în cazul tranzacțiilor transsectoriale sau transfrontaliere, AES sunt autorizate să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare și de implementare, astfel cum se prevede deja în Directiva 2010/78/UE, cu scopul de a corecta problemele de coordonare dintre autoritățile de supraveghere naționale și pentru a reduce gradul de incertitudine cu privire la informațiile care trebuie transmise autorităților de supraveghere în vederea evaluării proiectelor de achiziții.
23. Planul de acțiune privind guvernanta corporativă și dreptul societăților comerciale din 12 decembrie 2012 abordează aspectul acțiunii concertate. Comisia recunoaște necesitatea unor orientări pentru clarificarea limitelor conceptuale și pentru a oferi o mai mare certitudine în această chestiune, menite să faciliteze cooperarea dintre

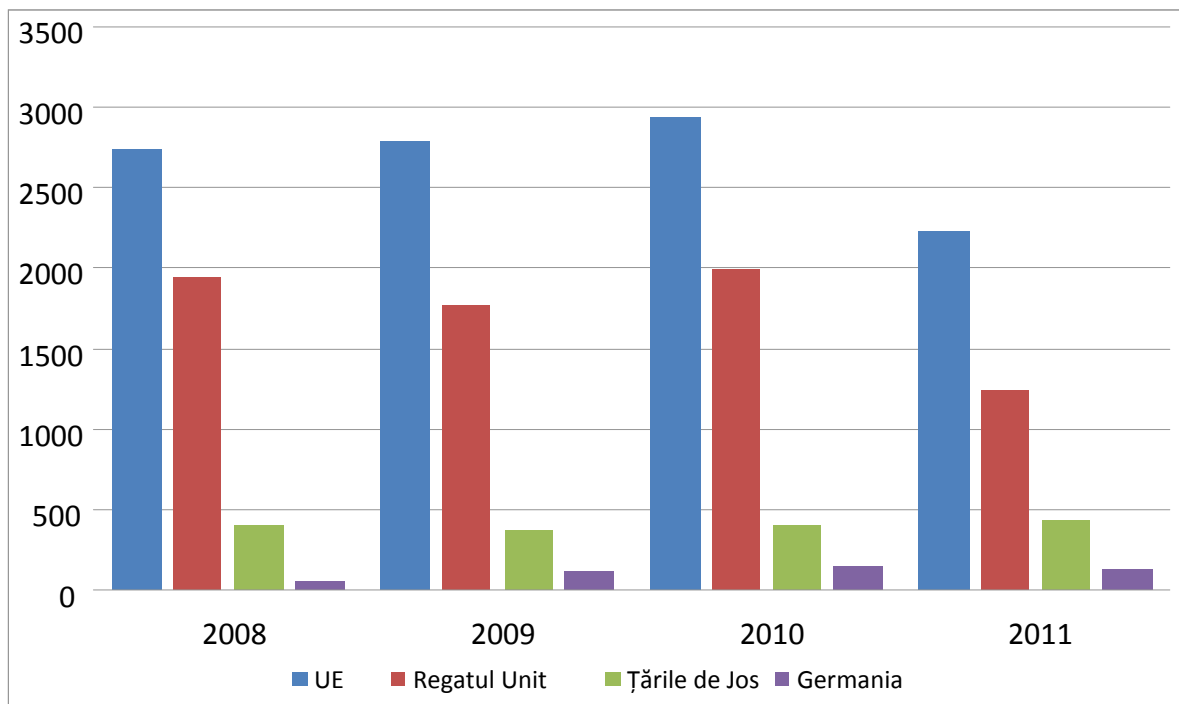
acționari cu privire la aspecte legate de guvernanta corporativă. În 2013, Comisia va colabora îndeaproape cu autoritățile competente naționale și cu AEVMP în vederea elaborării de orientări pentru a clarifica normele privind acțiunea concertată, în special în contextul normelor aplicabile ofertelor publice de cumpărare. Având în vedere progresele înregistrate în cadrul acestor lucrări, Comisia va evalua împreună cu ESA eventualele acțiuni suplimentare necesare pentru remedierea problemelor specifice rezultate din aplicarea conceptului de acțiune concertată în contextul Directivei privind participațiile calificate.

24. În plus, se poate lua în considerare – în contextul crizei financiare – includerea într-un mod mai explicit a aspectelor legate de stabilitatea financiară în procesul de evaluare. Aceasta se poate obține prin introducerea unei evaluări a posibilităților de rezoluție înainte ca tranzacțiile să fie efectuate. În 2013, Comisia intenționează să realizeze o analiză a diferitelor opțiuni, inclusiv necesitatea de a încadra un astfel de criteriu într-un mod care să evite divergențele în implementarea de către autoritățile competente.
25. În conformitate cu obiectivele Directivei privind participațiile calificate, un cadru juridic similar pentru evaluarea achizițiilor și majorărilor de participații ar putea fi introdus și pentru piețele reglementate, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul (14) din MiFID.
26. Propunerea de regulament al Consiliului, aflată în curs de negociere, de atribuire a unor sarcini specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, prevede efectuarea de către BCE, în strânsă cooperare cu autoritățile naționale competente, a evaluării cererilor de achiziție și vânzare a participațiilor calificate. BCE va adopta decizia referitoare la caracterul adecvat al potențialului achizitor și la soliditatea financiară a proiectului de achiziție potrivit criteriilor de evaluare instituite de Directiva privind participațiile calificate și în conformitate cu procedura și în termenul de evaluare prevăzute de directiva menționată, precum și de dreptul național relevant care transpune legislația Uniunii în materie. Competențele BCE se limitează la instituțiile de credit înființate în statele membre participante. Propusa atribuire de competențe Băncii Centrale Europene, constând în evaluarea cererilor de achiziție și vânzare a participațiilor calificate, nu impune modificarea directivei.
27. Statele membre, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European, precum și alte părți interesate sunt invitate să își prezinte opiniile cu privire la revizuirea descrisă în prezentul raport până la 31 martie 2013. În baza observațiilor primite și a rezultatelor analizei menționate la punctul 23, Comisia va comunica până la sfârșitul anului 2013 dacă regimul pentru evaluarea participațiilor calificate trebuie consolidat.

**ANEXĂ LA RAPORTUL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN,
CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

*Aplicarea Directivei 2007/44/CE de modificare a Directivei 92/49/CEE a Consiliului și a
Directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește
normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudențiale a achizițiilor și
majorărilor de participații în sectorul financiar*

Figura 1: Numărul notificărilor în UE în perioada 2008 – 2011 ²²

²²

Comisia a primit date statistice de la 25 de state membre. Mai mult, datele privind achizițiile de participații calificate în societățile de administrare a OPCVM au fost incluse în răspunsurile primite de la mai multe state membre. Obligația de a notifica proiectul de achiziție de participații calificate în societățile de administrare a OPCVM este prevăzută de articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), JO L 320, 17.11.2009, p. 32. Disponibilă la adresa: http://eur-lex.europa.eu/Result.do?T1=V3&T2=2009&T3=65&RechType=RECH_naturel&Submit=Search

Figura 2: Procentaj de notificări retrase și achiziții interzise în UE în perioada 2008 – 2011

